

[Chr. Christensen]

tragtning, at jeg om kort tid skal tale en del om disse i forbindelse med det lovforslag, vi selv har fremsat; derfor venter jeg til den tid.

Undervisningsministeren sagde: skal vi nu igen til at køre på klassekvotienterne? Undervisningsministeren kom med nogle gennemsnitstal. Det har vi tidligere talt om, og det er rimeligt, at man gør det, når bare man ikke glemmer, at det ikke siger ret meget om det problem, der er. Som det er nævnt herfra, kan man have 15 elever, og man kan have 27 elever, og så hjælper det ikke, at vi taler om 18–20 elever. Jeg er enig med undervisningsministeren i, at det ville betyde en voldsom økonomisk udskrivning, som vi ikke magter på nuværende tidspunkt. Men mit indlæg gik på, at det nu ser ud til, at der åbner sig en chance netop ved denne nedgang i antallet af klasser og dermed ledige klasselokaler, så vi dog kan få dette gode gennemført, uden at vi skal yde ekstra eller give så høj en pris for det. Det er min erfaring, at der står mange lærere ude i den danske folkeskole, der har en fornemmelse af, at de disciplinære problemer vokser forholdsvis stærkt med de høje klassekvotienter, og det var dem, jeg tænkte på.

Jeg siger tak til undervisningsministeren for det meget klare tilsagn om, at man ikke har planer om at ændre tilskudsprocenten til friskolerne. Det er jo herligt, hvis det bliver resultatet af denne debat her i dag. Min udtalelse havde klart det formål, og ministeren har fulgt mit ønske op, utvetydigt at få klar besked. Må jeg føje stiltfærdigt til, at jeg også har det ønske, at debatten skulle føre til, at ministeren ikke i de næste mange år skulle få slige tanker.

Jeg er meget tilfreds med, at ministeren vedrørende de besparelser, der nu skal gennemføres inden for folkeskoleområdet og friskolerne, vil tale med de berørte parter, og her forstod jeg først og fremmest friskolerne.

Ministeren sagde, at jeg havde sagt, at forældrene måtte bakke op om skolerne. Det er rigtigt. Og så sagde ministeren: denne forpligtelse har ikke mindst vi, der har det politiske ansvar, og jeg forstod: for skolelovsforliget. Netop derfor er det meget væsentligt, at vi, der har det politiske ansvar for skolelovsforliget, ikke skjuler de fejl, der er i folkeskolen, eller sagt på en lidt anden måde: ikke dækker over de sygdomme, der, hvis de ikke bliver opklaret og afsløret, kan blive dødeli-

ge. Det er derfor, vi skal snakke om folkeskolens problemer.

Det kunne også være sagt til fru Helle Degn, som siger, at man ikke kan tage enkeltstående tilfælde frem, for de siger ikke ret meget. Jeg har gjort klart rede for, at det heldigvis kun er enkeltstående tilfælde. Det er jo sådan, at fru Helle Degn og jeg har en vis fornemmelse af, hvad der sker i folkeskolen, og det hjælper ikke, og det tjener ikke noget formål, at vi prøver at skjule det. Nu ved jeg godt, at det blev sagt heroppefra, at fru Helle Degn ikke lægger særlig megen vægt på personlige erfaringer. Nej, men det må heller ikke være en hindring.

Jeg vil også sige: ve den politiker, der sætter personlige erfaringer fra et ganske bestemt område i samfundet og den deraf følgende viden og de deraf formulerede holdninger til side til fordel for politiske kæphest. Politikere, der har et vist kendskab til forhold i samfundet, har et særligt ansvar, når de taler om disse forhold her fra denne talerstol. Det er ganske urimeligt, hvis vi herinde lukker øjnene og dermed svigter de lærere, der i dag står med dagens byrde i den danske folkeskole og ofte er ved at knække under den. De skal i al fald vide herindefra, at vi ved, at de har disse problemer, og at vi gør, hvad vi kan for at rette dem.

Det var meget snedigt af hr. Halvgaard at antyde, at jeg skulle have indrømmet, at eleverne selv skal betale for at gå i friskolerne. Jeg sagde særdeles tydeligt: forældrene skal ikke af økonomiske grunde være afskåret fra at udøve det frie skolevalg, derfor skal skolepengene følge barnet. Men i den givne situation – det er den økonomiske – vil det være rimeligt, at de er med til at betale dagens byrde, hvad vi alle må.

Til slut skal jeg sige, at den foreliggende dagsorden kan vi ikke støtte under henvisning til de udtalelser, jeg kom med før om, at alle led i det danske samfund må være med til at bære den økonomiske opbremsnings ubehageligheder.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Hr. Chr. Christensen var inde på, at socialdemokratiet ønsker at lukke øjnene for nogle af de problemer, der er i folkeskolen. Nej, det gør vi ikke, men der er så sandelig